

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

N:o 23.

Gotheborgske

S p i o n e n .

Måndagen, den 14 Junii, 1773.

Fortsättning af N:o 22.

M. S. Förlåter at jag til äfventyrs häre
missbrukat Er råsamod, i et, kan hända, min-
dre behageligt ämne; men allvarsamma tan-
kar och förestälningar anstå dygdens folk, och
jag tycker mig således kunna hoppas, at före
få Er tilgift, än jag begärar den samma. Jag
smickrar mig åtminstone at därtill äga någor
rättighet, då jag wid detta tillfället har å E-
dra och mina wagnar at skildra saken af
en Ledamot i wår = = = Orden.

M. S.

M. S. J känden alla vår afidne Wån
bättre än jag, och utaf Edra och fleras mun-
nar wet jag, at han både som människja
och af et godt hjerta gjorde sig berättigad til
vår ömmaste kärlek.

Jag skulle därföre, om min penna waret
wan wid nåtta drag, til Hans heder, och utan
min rodnad betjena mig af dem; men eme-
dan jag ser mig utom denna fördel, och los-
ord desutan äro onödiga; där sielfwa afun-
den måste tiga; så wil jag endast korteligen
nämna Hans lefnads-lopp.

M. S. blef född år 1731. Fadren har
för några år sedan aflidet. Hans Moder
måtte undergå den smärtan, at öfwerleswa
sin Son, för at draga hälften af en obotelig
sorg med en kär och beskedelig Sona-hustru
M. S. D., och trenne Barn-barn.

Hans hälfa wardt i det sista året så för-
swagad, at han märkte sielf sig wara när slut-
tet af sin jordiska resa. Han utstod med
tålmod

tålmod sina plågor, ty han war blefwen för-
 wissad om en glad ewighet, och i denna in-
 trädde han den 12 sifstledne April, sedan ti-
 den ägt honom något öfwer 36 år; och
 wardt änteligen den 17 i samma månad hög-
 tideligen begrafwen. Det är billigt at Hans
 bortgång gör oss saknad; men ännu billigare
 at den wäcker oss til upmärksamhet, ty hwil-
 ken af oss wet på hwem lotten, nästa gången
 faller.

Wänje wi oss at tidigt tänka uppå denna
 sista och måst betydande af alla våra om-
 wärtingar, så förgår den sasa, som oss eljest,
 och alla skapade kreatur widhänger för den
 samma; och wända wi ofta våra ögon at
 Ewigheten; så skola wi icke frukta at en gång
 med frimodighet taga det sista steget, som les
 der oss dit.

Jag har således nu, M. S. på eder ans-
 modan och wägnar gjorde war afl. den sista
 åretjensten, och enligt våra lagar, som för-
 binda oss til upriktighet, teknat utan lånta förs-
 gor minnet af en människja, som bör leswa
 hos oss i äminnelse.

Man

Man reser ofta Årestod

Ät den, som ej beröm förtjänar;

Ät den, som all sin heder lånar

Äf födsel blott och ädel blod.

Men då wi se vår E. dö,

Allt smicker bör då horta wara;

Blott sanning skal vår sorg förklara,

Och blomster uppå grafwen strö.

Här hwilar sig en ärlig man,

Som lefwat Gud och Kungen trogen;

Som dog en man til grafwen mogen,

Och uti döden saknad wann,

Kom Wandringsman, at mönster ta,

Til ädel lefnad, här wid grafwen,

Ät, när du lastar wandringsstafwen,

Du ock må samma loford ha.

Wår

Wår witre och kände Skald,
 Herr Actuarien Brunjeansson för-
 ger sin enda Syster, Fru Secre-
 terstkan Palmborg, på följande öma
 sätt.

Wår bön förgåfves war, at rädda Dig
 från Döden:

Förgåfves Månsko-kraft = = Du opfyldt Di-
 na öden.

Du under bördan dog, Dig Gud och kär-
 lek gaf:

Din slutna Moders = Qwed blef Döda Jo-
 strets Graf.

Din Besnads-sommar styr och Dina Kosor
 wigna,

Når jorden prydes bäst = = Wi sörga och
 Wi hisna:

Men

Men ewig är den Wår, dit Anglar fört
 Din Sjal
 Och oförgånglig där, Din Frögd, Din Pragt,
 Dit wål.

Wi sett Din dygd, Din tro, de hade äg-
 ta Stämpel:
 De äro nu Wår tröst och blifwa vårt ex-
 empel.
 Wi sett Ditt qwal, Din Kamp, Din Ses-
 ger och Ditt slut:
 Din Krona få Wi se, när Wi ock här-
 dat ut.

Föräldrar, Man och Barn och Bror och
 Slägt och Wänner,
 Beklaga, hwad de mist, för Den, som Hjer-
 tat kånner.
 Som Dotter, Måka, Mor, som Syster,
 Slägting, Wån,
 Du altid warit får och bland Oss lefwer än.

På Lif-Ristan.

Jullbordadt är Ditt Wandrings-Popp,
 Som lifwets HERRE förelagt.
 För Tro och Tolamod och Hopp,
 Din Sjal har Erwig Ängla Pragt,
 Tillika med Din Kärleks-pant,
 Som förer til Gud, än werlden hant.

Stads Nyheter.

Götheborgske Wexel-Coursen.

Den 5 och 9 Junii.

London - - -	88 =	Dal. K:mt.
Amst. $78\frac{1}{2}$ - - -	78 =	M: f K:mt.
Hamb. $82\frac{1}{2}$ - - -	82 =	M: f K:mt.

Inkomne äro Skepparne Christ. Mag. Dan-
 berg ifrån Lörwik, Cetta och Mallagä med
 win, brännwin, salt och russin, Lars Juthe i-
 från Waterford och Bordeaux med win, brän-
 win, kött, smör och packhusgods, John Rea
 ifrån Bieth med stenkål, James Campbell ifrån
 Hull

Hull med bly, Wilham Logan ifrån Uirrh med fyrkål, David Brown ifrån Perth, och Alexander Greig ifrån Dundee med barlast, John Farvet ifrån Hull med dito, Erasmus Sandberg ifrån Amsterdam med tunneband, Magnus Sjögård ifrån dito med packhusgods.

Rundböcker.

Hos Stämpelmästaren Gerndt finnas ännu Lottsedlar emot 16 öre stycket til 2 dra kwartalets privilegerade Lotterie, som ofelbart sker den 31 eller sidsite i denna månad.

Nästkommande Tisdag, som är den 15 innewarande Junii, kl. 12 föremiddagen, kommer uppå Børsen at förespelas, igenom teruingekast, et därstädes befintligt wackerst skåp, tilhörigt Snidkarenskan Madam Edberg, som fördenusku härigenom wördsammast anhåller om Stadens Respective Inwånares gunst och benågenhet wid detta tilfälle. Öfwerlysdad, at flere kunna lätteligen hjälpa en, har hon anstaldt detta spel, för at någorlunda räddas utur det betrock, i hwilket hon, såsom en förgande, beklageligen sig besinner.